

Nro 1 2019

Enäjärvi

Kokouskutsu

Enäjärven suojeluyhdistys ry:n VUOSIKOKOUS pidetään lauantaina 27.04.2019 klo 14.00
Lohja Spa & Resortissa (ent. Kylpylähotelli Päiväkumpu) Keskustie 121, Karjalohja.

Yhdistyksen vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Todetaan läsnä olevat
5. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
6. Esitetään vuosikertomus, tilinpäätös ja toiminnantarkastajan lausunto
7. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille
8. Vahvistetaan seuraavaa toimintakautta varten toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus perusmaksuysikköä kohden
9. Päätetään hallituksen ja valiokuntien jäsenten sekä toiminnantarkastajan ja varatoiminnantarkastajan palkkioista ja muista korvauksista
10. Päätetään hallituksen jäsenten lukumäärä ja valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
11. Valitaan toiminnantarkastaja ja varatoiminnantarkastaja
12. Käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat

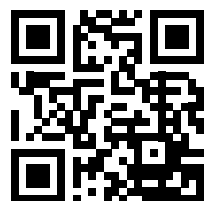
Erovuoroiset 2019 ovat Maarit Leino, Rolf Oinonen ja Lea Siivola

Kahvitarjoilu Tervetuloa! Hallitus

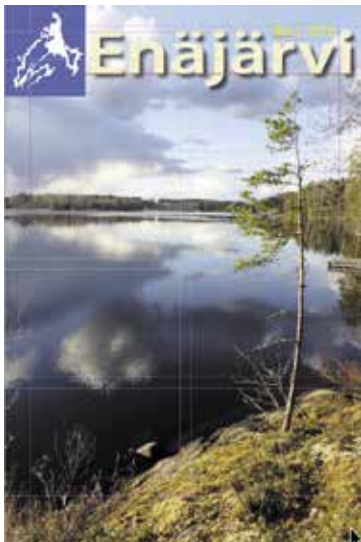
Jäsenmaksulomake takakannessa. Muistathan maksaa, kiitos.

Sisältö

- 2 Kokouskutsu
- 3 Hyvät jäsenet – Uusi aika alkaa
- 5 Enäjärveltä merelle
- 8 Nopeusrajoitus Enäjärvellä
- 9 Ruoppauksesta tehtävä ilmoitus tai haettava lupa
- 10 Putkisillan kertomaa
- 12 Ensimmäinen vuosi Enäjärvellä
- 13 Mökkiläisestä hallituksen jäseneksi
- 14 Sansibarilainen katiska
- 15 Katsaus oikoratahankkeeseen
- 16 Haukiruokaa
- 17 Yksipuinen
- 18 Kalastuslupamyyjiä
- 19 Droonit Enäjärven rantamaisemilla
- 19 Hallitus
- 20 Jäsenmaksu vuodelta 2019

www.enajarvi.fi

4. vuosikerta

Kustantaja

Enäjäjärven suojeluyhdistys ry

Päätoimittaja

Heikki Halttunen

Vastaava toimittaja

Helena Olkinuora

helsu1957@gmail.com

Toimitus

Maarit Leino, Hannu Lumme ja
Rolf Oinonen

Lehden tarkoitus

Enäjäjärven suojeluyhdistyksen jäsenlehden tarkoitus on tuottaa jäsenten arkikäyttöön sopivaa tietoa ja inspiraatiota. Toimintaa on viime vuosina päämäärätietoisesti ja tavoitehakuisesti suunnattu siten, että yhdistys pystyy vastaamaan niihin kysymyksiin, joihin jäsenet nykyisissä muuttuvissa olosuhteissa odottavat vastauksia.

Taitto ja kuvankäsittely

Seppo Mahlman

Tuotanto

Printway Oy, Vantaa 2019

Kannen kuva

Arpalahden selkä huhtikuussa
Heikki Halttunen

Yhdistyksen kotisivu

www.enajarvi.fi

ISSN 2343-3965

Hyvät jäsenet!

Uusi aika alkaa

Yhdistyksemme sääntöuudistuksen voimaantulon ensimmäinen vuosi on meneillään. Se merkitsee sitä, että vuosikokous pidetään vastedes vuosittain jo keväällä. Toimintakertomuksessa käsitellään vain viime kesän vuosikokouksen ja vuoden lopun välinen aika. Seuraavina vuosina toimintakertomukset kattavat aina kuluneen vuoden- kuten tilinpitokin. Toivottavasti kaikki sopeudumme hyvin muutokseen. Kesällä aiotaan järjestää jonkinlainen kesätapaaminen ”korvaamaan” poisjäävä vuosikokous.

Hiihtoloman aikaan olin poikani perheen kanssa mökillä. Viime syksynä tehtyjen mökin sähköistystöiden johdosta olo oli aika miellyttävää entiseen sähköttömään 70 vuoteen verrattuna. Lunta oli riittämiin, mutta ikävä kyllä jäistä hankea ja liukkaista rinteitä ja teitä. Viisi avantoakin kairattiin, mutta ei saatu yhtään kalaa. Jää oli paksua, mutta aika hötöä ja vetistä alaosan teräsjäähän saakka. Vesi varmaan nousee selkeästi kunhan lumet sulavat. Riittävä vesimäärä tarvittaisiinkin, jotta pohjapadon toimintaa voitaisiin arvioida kunnolla.

Talven aikana on hankittu ”vähän” lisää uistimia ja kalastusvälineitä sekä veneeseen uusi kaikuluotain. Nyt ne isot kuhat ja hauet löytyvät!

Seuraavien pakkasten jälkeen talven selkä varmaan jo taittuukin eikä jäiden lähtöönkään ole enää kuin puolisentoista kuukautta.

Hyvää kevättä kaikille- tavataan vuosikokouksessa!

Heikki Halttunen

Puheenjohtaja

heka.halttunen@gmail.com

1.3.2019

Enäjäjärven suojeluyhdistys –
Olemme myös facebookissa.

www.narvi.fi

Narvi Oy valtuutettu asennus- ja huoltoliike.

Tuotemyynti ja asennuspalvelu

JH TEAM OY, Vantaa

Jarmo Huotari

0440 343 663

jhteam.oy@outlook.com

Enäjärveltä merelle

Teksti ja kuvat: Milla Favén ja Ville Peurasuo

Tiesitkö, että Enäjärveltämme on melottavissa oleva vesiyhteys mereen? Ajatus on hiukan kaukainen, onhan etäisyyttä maateitsekin useamman kymmenen kilometriä. Kiskonjoen melontareitti on Enäjärven isolta puolelta lähtevä, toista kymmentä vuotta sitten perustettu melontareitti Enäjärveltä kohti Kiskonjokea ja sen jälkeen Perniönjokea pitkin merelle. Reitti on aikanaan merkitty ja löysimmekin sille jonkinlaisen kartan Salon kaupungin sivuilta. Lähdimme kajakkeinemme selvittämään, miten tuo reilun 65 kilometrin melontamatka merelle todellisuudessa onnistuisi.

Jokimaisemat olivat hyvin vaihtelevia tunnelmaltaan.

Lauantai 14.7.

Heinäkuun helleaallon ollessa huipussaan pakkasimme tavarat kajakkeihimme ja lähdimme illan hieman viilenyttyä mökkilaiturilta tavoitteena päästä merelle.

Ensimmäinen rupeama oli meloa Pirttiniemen ympäri kohti Nummijärven laskevaa Myllyjokea ja Juvankoskea. Myllyjoelle saapuessamme ohitimme paikan, jossa nykyään sijaitsee kauan odotettu ja viime kesänä rakennettu pohjapato. Noin kilometrin mittaisen Myllyjoen jälkeen saavuimme Juvankoskelle.

Juvankoski on villinä pauhaava, reilun sadan metrin mittainen koski, joka on kaikkina vuodenaikoina vaikuttava näky. Korkeuseroakin kertyy tuolle pätkälle 22 metriä.

Koska koskenlasku ei onnistu retkikajakeilla, kannoimme täydessä retkivarustuksessa olevat, yli nelimetriset kajakit Juvankosken vierellä menevää polkua pitkin kosken alajuoksulla sijaitsevalle laskupaikalle. Polku on sivuttaissuunnassa jyrkkä ja koskea kohti viettävä, joten matkalla olleet kaatuneet puut ja lievät sortumat aiheuttivat pienoista hämminkiä. Kun kantourakka oli ohi, levähdimme vesillelaskupaikalla ja juttelimme kotvan verran meitä häätämään tulleen maanomistajan kanssa.

Nummijärven ylitys sujui iltatyynellä kevyesti, ja matkalla saimme ihailla vaaleanpunaista auringonlaskua.

Nummijärven ylitettyämme jatkoimme matkaa Sikajärven ylitse, ja meloimme vielä illan viileydessä Kärkelänkoskea edeltävän padon tuntumassa olevalle kukkulalle yöksi.

Sunnuntai 15.7.

Tiedossa oli pitkä päivärupema, joten pakkasimme aamulla tavarat ripeästi ja lähdimme jatkamaan matkaa. Kärkelänkoskella vastassa oli noin puolentoista kilometrin siirtymä maateitse kajakkia kärräten. Meillä oli vain yksi kajakkikärry, joten siirtymän jouduttamiseksi teimme siten, että toinen meistä jäi valmistamaan aamiaista sillä aikaa kun toinen kuljetti ensimmäisen kajakin laskupaikalle. Ohitimme kantoreitillä hienon Kärkelän ruukkialueen. Kärkelän ruukkikylä on yksi parhaiten säilyneitä ruukkialueita Suomessa. Ruukinkujan varrella on säilynyt poikkeuksellisen runsaasti työväen asuinrakennuksia, jotka muodostavat hyvin säilyneen 1700-luvun ruukkiihdyskuntaa kuvastavan kokonaisuuden. Kärkelän ruukki on erinomainen kohde myös esimerkiksi pyöräilijöille päiväreissulle.

Saatuamme kärrättyä molemmat kajakit ruukkialueen läpi pääsimme jatkamaan matkaa meloen Kurkelanjokea

pitkin kohti Kurkelanjärveä. Tämä jokiosuus on erityisen kaunis, ja se kulkee osittain laidunmailla ja osittain metsän keskellä. Joessa oli runsaasti kukkivia vesikasveja sekä kauniissa kukassa olevia lumpeita. Vesi oli todella kirkasta antaen selkeän näkyvyyden joen pohjaan saakka, eli paikoin yli metrin syvyyteen. Kurkelanjärveä edeltävällä Kurkelanjoen osuudella meloimme erittäin kauniin metsäalueen läpi, ja havaitsimme lukuisia peurapolkuja matkalla.

Kurkelanjärven ylitettyämme jatkoimme matkaa Kurkelanjokea kohti Kiskon Toijaa. Noin kolmen kilometrin päässä Kurkelanjärveltä sijaitsee Louhelan tila, jonka rannalla oleva laavu ja nuotiopaikka ovat vuokratavissa kohtuuhintaan tauko- tai yöpymispaikkaa etsiville melojille. Tällä kertaa jatkoimme kuitenkin matkaa, sillä tavoitteenamme oli päästä Kiskoon lounasaikaan. Helle oli polttava, ja juomavettä kului uskomattomia määriä.

Jokaisen järven välinen jokiosuus oli huomattavan erilainen tunnelmaltaan, kasvistoltaan ja eläimistöltään.

Matkalla Louhelasta Kiskoon, Kurkelanjoen puolivälin paikkeilla, olisi viidakkoveitselle ollut käyttöä, niin korkeaa ja tiheää oli kaislikko paikoitellen. Hissukseen meloen ohjaaminen kuitenkin onnistui hyvin. Saavuimme paahtavan helteen uuvuttamina viimein Kirkkojärvelle ja Kiskon Toijan rantaan. Oli aika kunnolliselle tauolle, ja lähdimme hakemaan vesitäydennystä sekä lounastamaan Toijan Nesteelle, jonne oli noin 800 metrin kävelymatka Kirkkojärven rannasta. 30 asteen helteellä retkemme olisi ollut mahdoton ilman mahdollisuutta juomavesitäydennykseen. Vettä kului kummallakin yli 3 litraa vuorokaudessa vaikka melontatahtimme oli suhteellisen maltillinen.

Tauon jälkeen lähdimme jatkamaan Toijan rannasta tavoitteena päästä Kirkkojärven pohjoispäässä olevalle pienelle saarelle nimeltä Raatholma. Kovaääninen tiirayhdyskunta toivottikin meidät tervetulleeksi kalliopohjaiselle saarelle. Nukuimme päiväunet ison männyn juurella, ja Trangialla keitettyjen nokipannukahvien jälkeen päätimme vielä lähteä jatkamaan, vaikka aurinko alkoi jo painumaan mailleen. Melonta ilta-aikaan tuntui viime heinäkuun helteillä hyvältä vaihtoehdolta.

Kirkkojärven eteläpäähän päästyämme havaitsimme harmiksemme veden pinnalla jonkin verran sinilevää. Tähän asti vesistöt olivat olleet täysin puhtaita ja mukavan kirkkaita. Harmia lievensi jonkin verran havaintomme yläpuolellamme kaartelevasta merikotkasta.

Pääsimme vihdoin Kiskonjoelle, jonka mukaan melontareittikin on saanut nimensä. Joki muuttui hieman leveämmäksi, ja jokea reunusti metsä. Reunoilla oli pajukkoa ja jokunen harmaahaikara lehahti siivilleen edellämme. Kiskonjoen varrella on mm. Aijalan silta, joka on hyvä laskupaikka, jos haluaa kokea Kiskonjoen

Juvankosken sivuuttaminen jyrkkää rantapengertä pitkin kajakkeja kantaen oli eksoottinen koitos, josta selvittiin.

parhaat palat, muttei venyttää melontamatkaa useampi-päiväiseksi.

Meloimme kohti Kosken kartanoa, ja metsä alkoi muuttua pikkuhiljaa osittain laidunmaiksi. Joen varsil-la meitä tervehti lauma laiduntavia lehmii. Päätimme pystyttää sunnuntain leirimme Slussinkosken padon kohdalle, kun kajakit piti joka tapauksessa nostaa ylös vedestä padon ohitusta varten. Nousu- ja laskupaikasta nähden joen toiselta puolelta löytyikin mäen päältä taas erityisen hieno teltpaikka.

Iltaruuaksi tuoreista aineksista kokkaamamme pasta carbonara katosi parempiin suihin alta aikayksikön. Tuoreiden ruoka-ainesten säilyvyys kajakin pohjalla on varsinkin keskellä helteisintä heinäkuuta rajallinen, joten melontaretkellä on virkistävää nauttia myös hieman tuoreempaa ruokaa kun kantamisestakaan ei juuri tarvitse huolehtia. Uneen vaivuimme kuunnellen läheisiltä laitumilta kuuluvaa satunnaista lehmien ammuntaa ja kurkien kaihoisaa kirkunaa. Kuuluipa jokunen kuikan-kin huuto.

Maanantai 16.7.

Aamiaisen jälkeen pakkasimme jälleen kampeet ja lähdimme melomaan kohti Kosken kartanoa. Kosken kartano on hienoimpia rakennettuja paikkoja reitin alueella. Kartanolle kuuluva vanha kartanokompleksi navettoineen sekä valtava maatila on vaikuttava nähtävyys. Hieman ennen nousupaikkaa meitä tervehti n. 30-päinen lauma juomassa olevaa, äänekkästä nautakaria. Tällä kertaa kantomatka oli hieman haasteellisempi, sillä varsinaista laskupaikkaa ei oltu merkitty mihinkään. Merkinnät ylipäänsä koko melontareitillä olivat vähäisiä. Melontareitti on selvästi joskus aikoinaan kunnostettu

mutta ylläpito on sittemmin jäänyt. Muutaman harha-askelen jälkeen saimme kuitenkin laskettua kajakit jokeen ja pääsimme jatkamaan matkaa.

Kosken kartanon jälkeen alkoi meille täysin uusi ja kahta ihmeellisempi osio reitistä. Edellisenä kesänä kävimme nimittäin ”kokeilemassa” reittiä, ja päätimme matkamme silloin Kosken kartanolle. Nyt tavoitteenamme oli kuitenkin ehdottomasti päästä mökkilaiturista merelle asti.

Maisema oli jälleen muuttunut aika lailla, ja joki muuttui leveämmäksi kuin aiemmin. Välillä oli varsin matalaa ja pääsimme kokeilemaan pienimuotoista koskenlaskuakin. Matalan veden tason vuoksi koskenlaskua haittasi kajakin pohjasta kiinni jääminen, jolloin piti lähinnä tuuppia itseään hiekalta tai kiviltä eteenpäin. Jatkoimme matkaamme Kiskonjokea pitkin kohti Saarenjärveä. Tiesimme, että kyseessä on jossain määrin umpeenkasvanut ja pitkä järvi, mutta emme osanneet odottaa sellaista koitosta, joka oli edessä.

Saarenjärvelle päästyämme säikytimme lukuisan määrän kaakattavia vesilintuja pois. Sitten reitti loppui kuin seinään. Järven koko alkuosa oli täysin umpeenkasvanutta kaislikkoa ja muuta, korkeaa vesikasvustoa. Arvoimme umpimähkään mihin suuntaan kaislikon läpi olisi hyvä puskea, ja auringon porottaessa taivaalta meinasi pieni epäuskokin iskeä. Kun olimme jo aivan uupuneita puskettuaamme kajakkejamme korkean kaislikon läpi satunnaiseen suuntaan, alkoi reitti viimein selkenemään ja pääsimme etenemään järven loppuosaan aivan hyvin.

Saarenjärven ja Latokartanonkosken välisellä osuudella oli useampi puu kaatunut jokeen poikittain hankaloittaen melomista, mutta luovuutta käyttämällä pääsimme ohittamaan ne nousematta tai kaatumatta kajakilla. Latokartanonkoski on Etelä-Suomen näyttävien koski-alue, jossa sijaitsee useita historiallisen ajan rakenteita kuten Näsen kartanon mylly, myllärintupa ja kankivasa-
rapajan perustukset. Latokartanonkoskella sijaitsee suuri harmaakivestä ja slagtiilistä rakennettu mylly, joka on rakennettu vuonna 1805. Sen toiminta loppui vuonna 1962. Latokartanon historia ulottuu 1200-1300-luvun taitteeseen.

Latokartanonkosken ihastelun ja ruokailun jälkeen päätimme vielä jatkaa matkaa, sillä illan viileydessä olisi taas mukavampi meloa. Joki leveni edelleen, ja sen varsia reunustivat Perniön pellot ja laitumet. Traktorien moottoreista tehdyt ja Perniönjoesta vetensä pumppaavat kastelulaitteet säestivät tasaisella säksätyksellään ilta-melontaamme, mutta muutoin jokimaisema oli seesteinen. Lähestyvä meri alkoi antaa viitteitä itsestään, kun Kiskonjoki yhtyi Perniönjokeen muodostaen edelleen leveämmän uoman. Ilta alkoi hämärtyä, mutta emme päässeet rantautumaan korkeista rantapenkereistä joutu-
en. Jokusen tunnin melonnan jälkeen löysimme mu-

kavan ja teltan pystyttämiseen sopivan rantaniityn. Kerkesimme nousta kajakeista, kun huomasimmekin lehmänläjän. Olimme nousseet laitumelle, vaikka aitoja ei näkynyt missään. Päätimme välttää riskin siitä, että lehmä tai muu laiduneläin herättää meidät rouskuttelemalla teltaamme, ja jatkoimme vielä matkaa kohti mer-
ta kesäyön hämärässä. Päivän päätteeksi pääsimmekin hieman ennenaikaisesti vihdoinkin merelle, Laukanlahteen. Yöksi päädyimme pieneen lähisaareen, joka oli nimeltään Hakkalansaari. Nukuimme hyvät, reissun viimeiset yöunet raikkaassa meri-ilmassa tietäen, että seuraavan päivän melontarupeama oli maltillisempi.

Tiistai 17.7.

Aamuaurinko lämmitti teltan sietämättömän kuumaksi jo aamuvarhaisella, joten oli aika suorittaa viimeinen, vain muutaman kilometrin mittainen siirtymä Särkisalon Tiirantaan. Lauhkea merituuli vilvoitti hieman helpottaen pahinta hellepiikkiä, ja pieni merenkäynti toi mukavaa haastetta jokimelontaan verrattuna. Särkisalon Tiirannassa kiinnitimme kajakit autoon. Perillä oli mukava käydä uimassa sinilevättömässä merivedessä, vaikka lämpimät päivät olivatkin tehneet tehtävänsä lämmit-
tämisen veden yli parikymmenasteiseksi.

Väsyneinä ja onnellisina totesimme, että mökkirannastamme Enäjärveltä toden totta oli mahdollista meloa merelle! Reitti on ehdottomasti kokemuksen arvoinen. Joella tunnelma on aivan erilaista kuin missään muualla. Siellä on ikään kuin suojassa muulta maailmalta ja näkee aivan erilaista luontoa. Emme suosittele reittiä ihan aloittelijoilla lähinnä haastavien kanto-osuuksien ja osittain puutteellisten merkintöjen vuoksi. Olisikin suotavaa, että joku taho ottaisi tämän hienon reitin kunnostaakseen. ♦

Vihdoin merellä!

Nopeusrajoitus Enäjärvellä

Suojeluyhdistys muistuttaa kaikkia veneilijöitä ja vesiskootterilla ajavia nopeusrajoituksesta, joka järvellämme on 10 km tunnissa. Nopeusrajoituksella tähdätään ennen kaikkea siihen, että järvemme linnusto saisi pesimärauhan ja muutenkin otolliset olosuhteet poikasten ollessa pieniä. Rajoituksella myös edistetään asukkaiden ja kesämökkailijöiden viihtyvyyttä. Muutenkin turhaa polttomoottorilla ajoa on melu- ja ympäristösyistä hyvä välttää.

Enäjärvellä on ollut voimassa 10 km/h nopeusrajoitus Uudenmaan ja Turun ja Porin Lääninhallitusten päätöksillä jo vuodesta 1993.

Asiasta on muistuttamassa kyltit muutaman järvelle johtavan tien varrella ja lisäksi yhdistys on hankkinut uusia virallisia nopeusrajoitusmerkkejä, joista osa on saatu pystytettyä. Osa uusista merkeistä odottaa asentamista mm. Salmen siltaan tulevana kesänä. ♦

Ruoppauksesta tehtävä ilmoitus tai haettava lupa

Suojeluyhdistys muistuttaa oikeista menettelytavoista harkittaessa ja toteutettaessa ruoppaustoimenpiteitä. Enäjärvi on edelleen pääosin hyväkuntoinen, mutta samalla herkkä ja monimuotoinen järvi. Järven kasvisto ja eläimistö on runsas, alkäämme tarvelkö hienoa vesistöämme huolimattomalla rantarakentamisella tai muulla sopimattomalla sotkemisella. Järkevä ja oikein tehty ruoppaus saattaa myös parantaa veden liikkuvuutta ja olla eduksi järven kunnolle.

Ruoppaus tarkoittaa pehmeiden massojen koneellista poistamista vesistöstä. Vesilaki (587/2011) määrää, että massamäärältään alle 500 m³:n ruoppaushankkeista on tehtävä ilmoitus valtion valvontaviranomaiselle vähintään 30 vrk ennen töiden aloittamista. Kun vesialue on yhteistä ja osakaskunta on järjestäytynyt, kuten Enäjärvellä, ilmoitus tehdään osakaskunnan toimihenkilölle. Enäjärvellä on kymmenisen osakas- eli kalastuskuntaa, ja tietoa minkä osakaskunnan alueelle kuuluu saa tarvittaessa Enäjärven suojeluyhdistykseltä. Asia selviää myös haettaessa kalastuslupaa.

Valtion valvontaviranomaisena, jolle ilmoitus tehdään, toimii Salon alueella Varsinais-Suomen [ELY-keskus](#) ja Lohjan alueella Uudenmaan [ELY-keskus](#). Sähköinen ilmoituslomake löytyy verkkopalvelusta. Ruoppausasioista voi tiedustella myös Salon tai Lohjan ympäristösuojeluviranomaiselta. ELY-keskus toimittaa ruoppausilmoituksen tiedoksi kuntaan. Valvontaviranomaiset tekevät kiinteää yhteistyötä vesilain mukaisissa asioissa.

Hankkeen toteutuksessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota ruoppausmassojen läjitykseen ja toteutuksen ajankohtaan. Enäjärven suojeluyhdistys antaa mielellään ruoppausasioissa neuvoja ja ottaa tarpeen mukaan kantaa

ruoppaushankkeisiin. Suojeluyhdistys toivoo saavansa tiedon myös pelkistä ilmoitusmenettelyllä toteutettavista ruoppaushankkeista.

Kun ruoppauksesta aiheutuu merkittävä muutos vesistössä tai aina kun ruoppausmassamäärä ylittää 500 m³, on hankkeella oltava [aluehallintoviraston](#) myöntämä lupa. Rannassa tehtävissä töissä on huomioitava myös maankäyttö- ja rakennuslain säädökset. Mahdollisen toimenpide- ja maisematyöluvan tarve onkin hyvä selvittää kunnan [rakennusvalvontaviranomaiselta](#) ennen toteutukseen ryhtymistä. Hankkeen suunnitteluvaiheessa on hyvä keskustella myös rajanaapureiden kanssa.

Massojen läjitys on tärkeä osa toimenpidettä. Läjitys on tehtävä maalle ympäristöön sopivalla tavalla. Jos läjitys ei ole mahdollista omalle kiinteistölle, tarvitaan aina maanomistajan suostumus muualle läjittämiseen, myös lunastamattomien vesijättömaiden osalta. Vesialueelle ei saa läjittää massoja, tämä koskee myös ruovikoita. Massoja ei saa valua vesistöön läjityksen jälkeen, joten vedenkorkeuden vaihtelut on otettava huomioon. Maalle nostetut massat rumentavat maisemaa ja siksi läjitysalueen maisemointi on tehtävä viimeistään vuoden kuluttua ruoppaustyöstä.

Ruoppauksesta aiheutuu haittaa sekä luonnolle että virkistyskäytölle. Ruoppaus samentaa vesiä työn aikana. Ruoppauksen aikana pohjasta vapautuu ravinteita ja pohja tuhoutuu ruoppauskohdasta täysin. Ruoppaustyö häiritsee lintuja ja toisia virkistyskäyttäjiä. Ruoppausta on lisäksi vältettävä kalojen kutuaikoina. Kalat kutevat eri vuodenaikoina. Kuten suojelualueilla ja Natura-alueilla sekä muilla linnuston kannalta merkittävillä alueilla, Enäjärvelläkin ruoppaukseen sallittu työaika on rajoitettu; Enäjärvellä ruoppaustyö on ajoitettava syys- ja huhtikuun välille. ◆

Hannu Lumme

Putkisillan kertomaa

Kun Enäjärven pintaa 1900-luvun alussa laskettiin, kasvoi Isosaari useilla hehtaareilla. Eteläpäästään saari kasvoi lähemmäs mannerta Ylhän tilusten kohdalla niin, että kapean väylän yli rakennettiin puusilta. Saaressa on aikoinaan poltettu sysihiiltä, mutta sysien kuljetus ei siltaa tai lauttaa vaatinut, koska hiilikrintut ajettiin talvella jäitä myöden Fiskarsiin. Saarta käytettiin noina aikoina karjan metsälaitumena kesäisin, josta on muistona sekä saaren itä- että länsirannalla nimet Lautkallio ja Lauttasalmi – lehmät kuljetettiin lautoilla vesien yli. Vapaata laidunnusta jatkui Sammatista käsin vielä 1950-luvulla ja ehkä itärannan lautta oli noihin aikoihin asti käytössä.

1902 Isosaareen puolen kilometrin päähän eteläkärjestä rakennettiin torppa. Tila on edelleen olemassa, muut rakennukset ovat hävinneet, mutta itse torpparakennus on nykyisin kesämökinä. Tuo torppa on luultavasti perustettu heti järvenlaskun jälkeen, kun havaittiin, että saareen oli syntynyt pienen sillan avulla maayhteys. Myös saaren pohjoispäähän Leijolan maille syntyi järven laskun jälkeen peltoa, jolle varmaan tuotiin hevoset uutta yhteyttä pitkin. Arvailujen varaan jää vielä, milloin Lavialahden pellot nykyisen Itärannantien varressa on raivattu ja mitä kautta sinne kuljettiin peltotöihin, jolloin hevostakin tarvittiin.

Puusillan kunnossapito osoittautui ehkä vaivalloiseksi ja kapea väylä täytettiin hiekalla. Isosaareessa paljon aikaansa viettävä Keijo Kirkkomäki muistaa vielä, että tapana oli hevosella saareen mentäessä ottaa kuorma täytemaata kannasta varten aina mukaan.

Kuvat Tuija Mäntynen

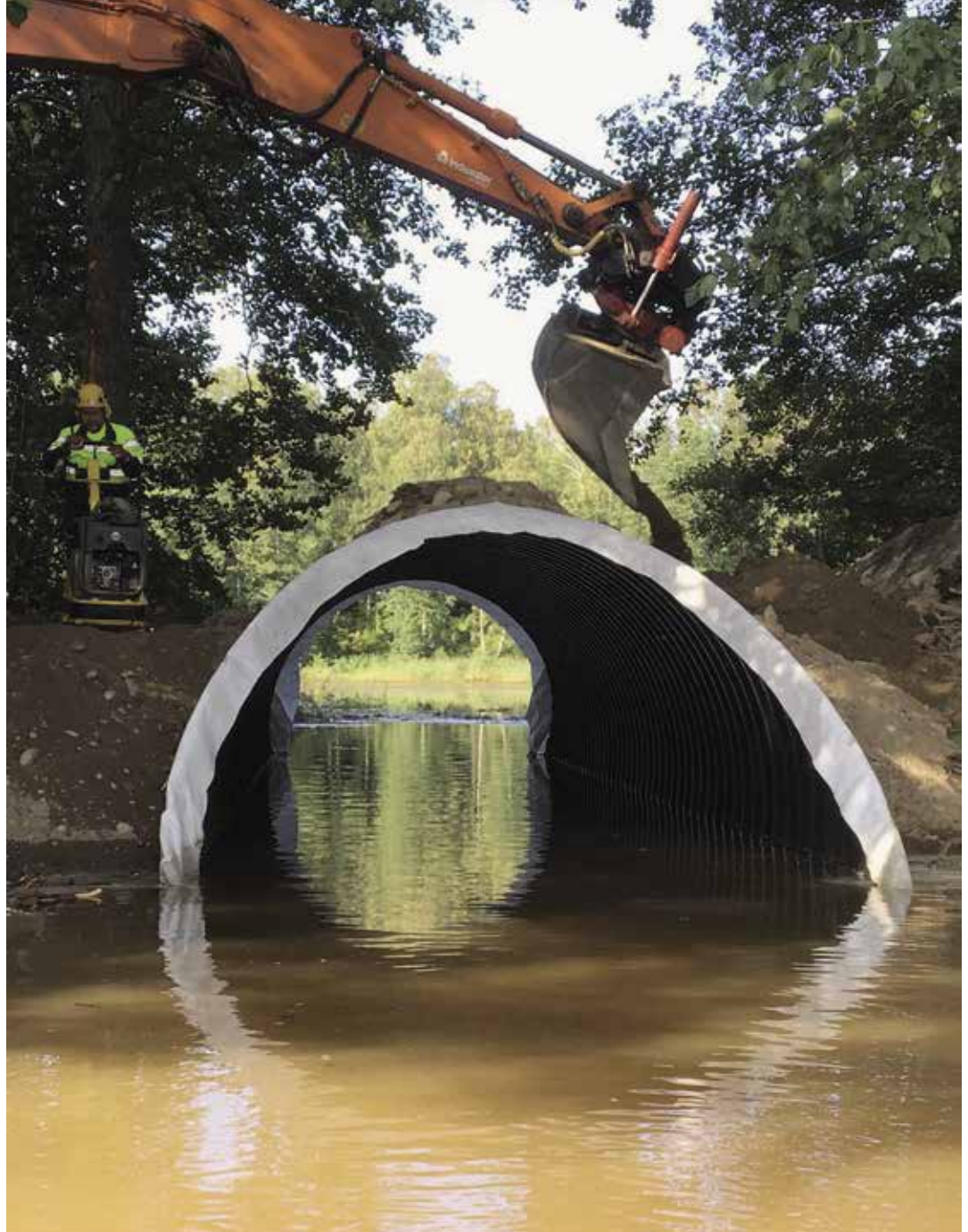

Mökkikannan kasvaessa autoliikenne lisääntyi ja traktoritkin ilmestyivät maisemiin sotien jälkeen. Puutavarakuljetusten paino kasvoi vuosi vuodelta.

Kapea kannas oli altis kevättulville ja aallot söivät maata molemmin puolin. Kun lisäksi Kahdenselän eli Kiikalanselän rehevöitymisestä ruvettiin huolestumaan, rupesi Kiikalan kalastuskunta esimiehensä Vieno Eloorannan johdolla ajamaan maakannaksen korvaamista putkisillalla. Toiveena oli, että myös veden vaihtuminen Kiikalanselällä paranisi.

Niinpä ensimmäinen putkisilta asennettiin paikoilleen 1981. Pienveneille aukesi uusi reitti, autoliikenne sujuvoitui, mutta veden vaihtuminen taisi lopulta jäädä aika vähäiseksi, parempi se kuitenkin oli kuin täysin suljetun maakannaksen aikana.

Vanha putki ja rakennelmat kuitenkin alkoivat aikanaan tulla tiensä päähän, joten tiehoitokunta ryhtyi

uusimaan putkisiltaa. Toimitsijamies Keijo Kirkkomäki pohti ja suunnitteli vaihtourakkaa toista vuotta. Asioinnit viranomaisten kanssa, työsuunnitelmat, rahankeräys ja avustusten hakeminen ja ennen kaikkea talkooporukan kokoaminen onnistuivat hyvin, saatiinpa töitä valvomaan alan eläkkeellä oleva ammattimies eli tiemestari Unto Poutanen Suomusjärven puolelta. Ja niin tie katkaistiin viime kesänä kahdeksi vuorokaudeksi, mutta niin hyvin kaikki purku ja uuden asennus sujui, että työ valmistui 36 tunnissa.

Putken läpi kulki ensimmäisenä Tuija Mäntynen, joka myös otti oheiset kuvat.

Putken uusimisurakka maksoi 18 000 € sisältäen uuden putken, vanhan hävittämisen, täytemassat (vanha hiekkatäyttö käytettiin uudelleen), kaiteiden uusimisen. Eli työ tehtiin suunnitelmallisesti, nopeasti ja kustannustehokkaasti. Enäjärven suojeluyhdistys avusti hanketta

500 eurolla. Uusi putki joutuu edeltäjäänsä kovemmalle koetukselle, liikenne on vilkasta, kesäisin varmaan satakakin autoa, mökeillä on ainakin 60 autoa plus kaikki huoltoajot päälle. Raskaimmat puukuljetukset painavat liki 80 tonnia. Ja päälle vielä ilmastonmuutos eroosioineen ja sahaavine jäätymisineen.

Joten hattu pois päästä kaikki veneilijät kun sujahdatte maantien ali!

Rolf Oinonen

Ensimmäinen vuosi Enäjärvellä

Minua pyydettiin kertomaan uutena enäjärveläisenä ensimmäisiä kokemuksia täällä olost.

Kun olin jäämässä eläkkeelle, päätimme alkaa vaimoni ja aikuisten kolmen poikamme kanssa etsiä sopivaa vapaa-ajanviettopaikkaa ympärivuotiseen käyttöön. Kriteereinä olivat mm kalaisa ja isohko järvi, puhdas vesi ja tunnin ajomatka pääkaupunkiseudulta sekä Sammatin-Karjalohja-Suomusjärvi alue. Loppujen lopuksi Enäjärveltä löytyi sopiva paikka ja aloitimme lokakuussa 2017 rakennusprojektimme ja saimme sen valmiiksi loppukesästä 2018. Saimme rakennettua paikan, jossa koko perhe ja tulevatkin sukupolvet voivat nauttia elämästä luonnonrauhassa ympäri vuoden.

Onneksi viime kesä oli lämmin ja pystyimme rakennustöiden ohessa nauttimaan lämpimästä vedestä, terassilla grillaamisesta ja oleilusta sekä hyvässä seurassa mölkkyä tai petanqueta pelaten ja samalla kaunista Enäjärveä ihaillen. Kaikki perheemme jäsenet pitivät kalastamisesta, erityisesti virvelillä. On tullut kokeiltua minkä värisiin ja mallisiin vieheisiin kalat nappaavat. Kalasaa-liit ovat olleet ihan mukavia ja lukemattomat hauet sekä joitakin isoja ahvenia jigillä sekä ensimmäiset kuhat on saatu ylös.

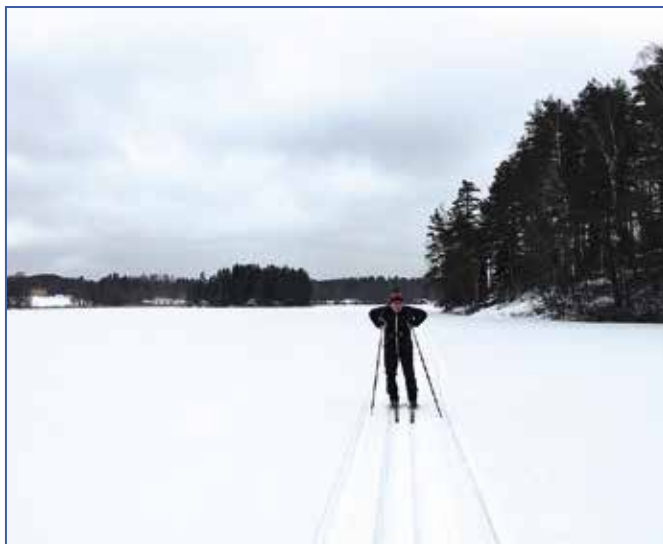
Olemme positiivisesti yllättyneitä kuinka laaja lintukanta Enäjärvellä on. Mm kotka, kalasääski, joutsen, kuikka, kaakkuri, hanhia, kurkia, harmaahaikara, tukkakoskelo, eri tikkoja ja pikkulintuja on tullut bongattua.

Syksyllä ennätimme sienestää ja samalla tutustua lähimaastoon. Vietimme koko perheen kanssa ensimmäisen joulun Enäjärvellä postimerkkimaisemissa. Suomusjärven kirkon aattohartaus oli erinomainen avaus joulun rauhaan. Onneksi talvi oli valkea ja runsasluminen ja pääsimme hiihtämään sekä potkukelkkailemaan ja katsomaan miltä Enäjärvi näyttää talvella. Saunan jälkeen avantoon pulahtaminen virkistää aina mukavasti! Retkiliustelun harjoittelu jäi ensi talveen.

Rakennusprojektin aikana on ollut mahdollisuus tutustua lähialueen ihmisiin ja yrittäjiin, jotka ovat todella mukavia ja ovat myös olleet suureksi avuksi.

Ehkäpä ensi kesänä on jo aikaa nauttia lisää pihapeleistä ja eri tavoin vesillä olemisesta. Kasvimaakin odottaa jo valmiina ensi kesää. ♦

Kuvat Erkki Arvola

Mökkiläisestä hallituksen jäseneksi

Kun perheemme kesäkuussa vuonna 2009 asettui Enäjärven Takalahden rannalle, ei silloin vielä tämä tyttö tiennyt tulevasta. Kokonaista viisi vuotta meni huhkiessamme tonttimme risusavotassa ja talonrakennuspuuhissa. Emme juurikaan liikkuneet rajojen ulkopuolella muutoin kuin autolla. Ensimmäisenä tutustuimme kuitenkin mukaviin naapureihimme ja muihin alueen mökkiläisiin.

Vähitellen kuitenkin alkoi kaunis luonto ja järvemme tila kiinnostaa yhä enemmän ja reviirimme laajeni tutustuessamme ympäristöön ja järveen. Enäjärvi -lehdestä luin mielenkiinnolla tarinoita ja tietoa järvestämme höystettynä hienoilla kuvilla. Ihailin mielessäni henkilöitä, jotka lehteen tuottivat niin kovin asiantuntevaa ja mielenkiintoista tekstiä.

Olin itse kiinnittänyt huomiota muutamiin seikkoihin, joista olin yhteydessä Enäjärven suojeluyhdistyksen hallituksen varapuheenjohtajaan Rolf Oinoseen. Hän kovasti kannusti osallistumaan erinäisiin yhdistyksen järjestämiin tapahtumiin, mutta jotenkin ne osuivat itselleni haasteelliseen aikaan. Kun taas tykitin kysymyksilläni varapuheenjohtajaa, tiedusteli hän halukkuuttani asettua ehdolle hallitukseen, josta oli vapautunut paikka. Pian huomasin istuvani elämäni ensimmäisessä hallituksen kokouksessa jäsenenä. Jännitti, mutta nopeasti rentouduin mukavassa porukassa.

Sain huomata olevani mukana aivan suurenmoisen asiantuntevassa ja mukavassa tiimissä, joka oli tehnyt pyyteetöntä ja hyvää työtään jo pitkään. Minut otettiin vastaan ystävällisesti ja nyt jo odotan innolla kokouksia ja uusia tapahtumia. Sain myös heti ensimmäisessä kokouksessa ihan oman projektin facebook -sivujen ylläpidon (olen toinen ylläpitäjä) lisäksi kehittää yhdistyksen nettisivuja. Siihenkin tehtävään minulle oli jo olemassa alan asiantuntija, jonka kanssa saan tehdä yhteistyötä ja joka auttaa esille tulevissa haasteissa. Yksin ei tarvitse

pähkäillä sivujen ulkoasua, vaan taustatukena yhdistyksen sisällä toimii myös toimituskunta, johon kuulun ja joka ohjaa asiasisältöä. Ensi tavoitteena on saada nyt vielä jäsenten postiluukkuihin kolahtava lehti myös nettiin. Olen tosi innostunut ja ylpeä saamastani roolista ja yrittän pitää ”mopon hallinnassa”. Joskus se tuppaa hieman ”keulimaan”.

Ehkä tärkein huomaamani asia on saumaton yhteistyö ja -ymmärrys siitä, miltä haluamme järvemme ja ympäristömme näyttävän vielä vuosikymmenten jälkeen. Olen hyvässä tiimissä ja opin koko ajan uutta. ♦

Maarit Leino

jt partner oy

ulkomaalaukset
sisämaalaukset
tapetoinnit

Sari Pohjola
044-5272548
sariweckman@hotmail.com

Jari Pohjola
040-5205329

Sansibarilainen katiska

Itä-Afrikan rannikon läheisyydessä, Tansaniaan kuuluvalla Sansibarin saarella valmistetaan käsityönä perinteisiä katiskoja, paikallisella swahilin kielellä dema. Mangrovepuun juurista nyhdetään irti pitkiä kuituja, jotka kiinnitetään puiseen runkoon punomalla ne siihen kiinni. Erikokoisiin katiskoihin asetetaan sisälle syötti, ravun lihaa tai kalanpala, kaloja ja rapuja houkuttelemaan. Katiskan pohjaan kiinnitetään myös kiviset painot, jotta virta ei veisi niitä mukanaan. Pyydykset ovat erittäin kevyitä, kuvassa oleva painaa noin 5 kg, ja hyvin pitkäikäisiä koska niitä pidetään vedessä, 1-2 metrin syvyydessä ainoastaan yön yli ja nostetaan maihin päiväksi kuivumaan. ♦

Katsaus Oikoratahankkeeseen

**Oikoratahanke, markkinointinimellä
Tunnin juna, eteni kuluneena talvena
info- ja yleisötilaisuuksin, joita pidettiin
Espoossa, Veikkolassa, Lohjalla ja
Salossa. Hankkeen suunnittelu etenee
samalla koko ajan, ja hanke on jaettu
suunnitteluosuuksiin, joista kustakin
vastaavat eri suunnittelutoimistot.
Meitä Enäjärvellä kiinnostavat eniten
ratajaksot Lohja-Suomusjärvi ja
Suomusjärvi-Salo.**

Koko hankkeen yleissuunnitelman on tarkoitus valmistua niin, että yleissuunnitelmiin ja hankkeeseen liittyvät yleiskaavat ovat valmiina 2020. Ratasuunnitelmiin ja kuntakohtaisiin asemakaavojen laadintaan voidaan ryhtyä tämän jälkeen.

Maakuntakaavaan määritetty ratalinjaus ei enää kulje Enäjärven vesistön kautta, kuten alkuperäisessä ELSA-suunnitelmassa oli. Tuo eteläinen vaihtoehto on jäänyt onneksemme pois maakuntakaavasta. Sen sijasta kaavaan on vahvistettu radan reitti moottoritien suuntaisesti. Ratalinjan sijainnin määrittelee siis maakuntakaavassa esitetty ratakäytävä.

Lohjan ja Salon välinen ratakäytävä on haasteellinen toteutettava alueen monimuotoisen luonnon ja monien yhteiskuntarakenteellisten syiden takia. Alueella on paljon historiallisesti merkittäviä kohteita. On selvää, että ratakäytävä tulee vaikuttamaan monen kilometrin leveydeltä ympäröivään luontoon ja asuttuun ympäristöön, maatalouteen ja tiestöön. Tunneleita ja siltoja on rakennettava runsaasti. Hankkeen ilmeinen kalleus onkin aiheuttanut arvostelua runsaasti sen kritiikin ohella, joka tulee paikallisten asukkaiden ja kiinteistöjen omistajien taholta. Luontonäkökohtien kannalta on varmasti viisainta hyödyntää moottoritien käytävää niin paljon kuin mahdollista. Uuden radan taloudelliset hyödyt lasketaan niin suuriksi, ettei nykyisen rantaradan parantamista pidetä järkevänä vaihtoehtona. No, tämä on poliittisten päättäjien vallassa oleva asia.

Vaikka oikorata ei enää tulekaan suoraan Enäjärven alueelle, koskettaa se valuma-aluetta ja Kiskonjoen vesistöä suoranaisesti. Lahnajärven moottoriteliittymän kohdalla, sen itäpuolella, rata ylittää tien ja jatkaa moottoritien eteläpuolelta Suomusjärven kirkonkylän ja 110-tien välistä kohti Ahtialaa. Koskenalasan Natura-alue ylitetään sillalla. Ahtialan kautta tapahtuvalla linjauksella vältetään kosketus Aneriojärveen, mutta seuraava vesistöllisesti herkkä kohta tulee Kiskon Vilikkalaan, Hirsjärven kohdalle.

Kaavasuunnittelua on syytä seurata tarkoin sen edessä yleissuunnitelman ja tarkempien kaavojen tasolle. Mikäli oikorata todella syntyy, on sen vaikutus koko seutukunnalle merkittävä monessa mielessä ja se tulee vaikuttamaan ympäristöön paljon käytävänsä laajemmin. ◆

Hannu Lumme

Haukiruokaa

Onneksi järvessämme riittää kalaa kaikille, jotka vähänkin viitsivät nähdä vaivaa. On mahdollista saada monenlaista ruokakalaa. Hauki ja ahven ovat niitä yleisimpiä. Ahvenhan on niin maukas kala, että sitä on vaikea ruokakalana ylittää.

Haukia on kuitenkin helpompi saada ja kookkaina ne riittävät isollekin joukolle ruoaksi.

Suuria haukia usein moititaan puisiksi tai muuten pahoiksi, mutta kyllä ne monet 7–8 kilon kalatkin ovat aivan hyviä paistettuina. Itse pidän 2–3 kilon haukia kaikkein parhaimpina.

Monet kuitenkin vieroksuvat hauen makua sellaiseenaan ja meilläkin on yritetty jalostaa sitä ”paremmaksi”. Haukipullat osoittautuivat maukkaaksi ratkaisuksi. Niitä on tehty yleensä jauhamalla kala käsikäyttöisellä lihamyllyllä. Haukeen on lisätty joko lohta tai pekonia.

Käsikäyttöinen lihamylly on vähän hankala käyttää; varsinkin yksin on vaikea saada kala syötetyksi myllyyn.

Ilahduin viime vuonna kun *Metsästäys ja Kalastus* -lehdessä huomasin kalapihvi reseptin, johon kalaa ei tarvit-

se jauhaa. Linaan sen tähän vähän modifioituna, koska lehden reseptin mukaan piti käyttää myös chiljauhetta mausteena enkä itse pitänyt sitä tarpeellisena.

Savuisat kalapihvit

Savuhaukea 500 g (muukin savukala varmasti käy)
2 sipulia ja 2 munaa
1 rkl kaprismarjoja
pieni puntti tilliä ja ruohosipulia
suolaa maun mukaan
voita tai valittua öljyä paistamiseen

Kala tietysti ensin savustetaan. Se kannattaa suolata jo silloin, niin maku ehtii tasaantua.

Savustettu kala on helppo perata ruodottomaksi. Perattu kala silputaan leikkuulaudalla melko pieneksi, jotta se pysyy helposti koossa pihviä muotoillessa ja paistettaessa. Kalan joukkoon lisätään silputut sipulit, kapris, silputtu tilli ja ruohosipuli. Kananmunat rikotaan mukaan seokseen liimaksi.

Seos muotoillaan pihveiksi ja paistetaan pannulla tai grillissä pellin päällä – ei liian kuumassa.

Sinappi- tai piparjuurikastike sopivat hyvin pihvin ja salaatin kanssa. Pihvi käy myös burgereihin.

Valmistukseen kannattaa käyttää isohkoja haukia ja kun savukala säilyy hyvin niin pihvejä voi valmistaa myöhemminkin. ♦

Heikki Halttunen

Kuvat Heikki Halttunen

Yksipuinen

Rannoillamme asuu kaikenlaisia elämäntaiteilijoita, joista yksi on eittämättä Erkki Lahtinen. Hän on tehnyt sanat ja säveltänyt laulun Enäjärvellä olevasta pienestä saaresta, nimeltään Yksipuinen.

Yksipuinen

*Enäjärven keskellä
pienen saaren nähdä sain
se valkoisena hohti
nimi Yksipuinen vain*

*Tuon nimen oli saanut
pieni saari aikoinaan
kun toista puuta sopinut
ei siellä kasvamaan*

*Yksipuinen
monet tuulet kestänyt jo on
ja vailla puutaan
olis` saari kovin alaston*

*Ilman puutaan Yksipuinen
ei yksin koskaan jää
nimessä se säilyy
vaikka puu häviää*

*Enäjärven keskellä
pieni saari on
se valkoisena hohtaa
se Yksipuinen on*

Erkki Lahtinen 23.11. 2018

Kuva Heikki Halttunen

Kalastuslupamyymä

Enäjärven osakaskuntien ja kalastusyhdistyksen kalastuslupia myyvät henkilöt tai toimipaikat ovat tänä vuonna ainakin seuraavat:

Lohja

Kiikalan osakaskunta:	Kahvila Tuuheikko, Lönnrotintie 12 B	p. 044 010 0136
	Lasse Kallio, Uimarannantie 11	p. 050 566 6637
	Lasse Alén, Junnintie 77	p. 040 047 1376
	Helmi Nieminen, Nummilantie 42 A	p. 040 763 9423
Nummijärven osakaskunta:	Reijo Koivu, Eskolantie 14	p. (019) 358 260
	Seppo Rautio, Nummijärventie 708	p. 050 563 0640

Salo + Sakkola + Mustlahti

Enäjärven kalastusyhdistys	Raija Hopia, Sakkolan kylätie 478	p. 050 371 9254
Taipale-Laidikkeen, Salitun, Salmen, Sakkolan ja Mustlahden osakaskunnat)	Liisa Lehtosaari, Karjalohjantie 169	p. (02) 738 8290
	Suomusjärven Kukkapuoti, Kitulantie 7	p. 050 560 6905
	Reijo Rantalaiho, Ihantolantie 381	p. (02) 738 5614
	Pekka Tuominen, Hevostie 9	p. 040 841 1697
	Marketta Kallionpää, Sahamaantie 55	p. 050 569 3314

Kiikalan osakaskunnan kalastuksenvälvojat ovat Jarmo Kajander ja Seppo Iivonen.
Enäjärven kalastusyhdistyksen kalastuksenvälvojat ovat Mikko Luhtala ja Matti Vartiainen.

to 23.5. KESÄN AVAJAISET
Kikka Laitinen duo & Edu Kettunen duo

to 13.6. Kevyttä kesäklassista

pe 5.7. Muska Babitzin Band

pe 26.7. SUOMIKANTRI-ILTA "Mystiset metsätyömiehet"
Kononen & Pajukallio - Kapa Ahonen - Huojuva lato

Tulossa elokuussa ROOTS-ILTA!
Maailmatori kesäperjantaisin kello 14-19

Kulttuuripysäkki toimii Juhlatila Riihpesässä Suomusjärvellä Kitulantie 11,
info@kulttuuripysakki.fi, 044 569 3035, 044 9715 187, kulttuuripysakki.fi

Droonit Enäjärven rantamaisemilla

Viime aikoina on uusi harrastus lennokit eli droonit yleistynyt myös Enäjärven maisemissa. Drooni tunnetaan myös nimellä kuvauskooperi, joka nimenä kertoo laitteen tarkoituksen. Kelpaahan järvemme kauneutta kuvata, ja ilmasta löytyy hienoja uusia kuvakulmia. Oletus onkin, että tällaisen uudenaikaisen lennokin pääasiallinen käyttö liittyy maisemakuvaukseen.

Enemmän lentokonetta kuin helikopteria muistuttavia lennokkeja on lennätetty ihan lennättämisen ilosta jo niin kauan, kun lentokoneet on keksitty. Leijojen lennättämisestä nyt puhumattakaan! Mutta näiden uusimpien kuvauskooperien myötä jopa ilmakuvauksesta on tullut lähes jokaisen ulottuvilla oleva harrastus.

Drooni on miehittämätön, kauko-ohjattava ilma-alus. Nimitys on suomeksi ihan virallistettu tuohon muotoon. Drooniteknologiaa on vakavin tarkoituksiperin käytetty pelastustehtävissä, palojen sammutuksissa, sääennustuksissa ja vastaavissa yleishyödyllisissä tehtävissä. Droonien hyödyntämisessä, teknologian edelleen kehittyessä, ei liene rajoja.

Enäjärvellä monet meistä haluavat nauttia luonnon rauhasta, kalastelusta ja mökkeilystä yleensä. Siihen sopivat usein huonosti nykyajan tekniset härpäkkeet, kuten juuri kuvauskooperit. Siksi on toivottavaa, että uuden hienon harrastuksen löytäneet enäjärveläiset ja vierailijat muistavat kunnioittaa yksityisyyden suojaa ja muutenkin toimia järkevästi. Sanomatta on selvää, että jopa

laitteiden ääni saattaa olla kiusallinen haitta muuten hiljaisessa ympäristössä, jossa mieluummin kuuntelisi linnunlaulua. Siksi on tärkeää myös ajoittaa ”dronetaminen” päiväsaikaan.

Suojeluyhdistys pyytääkin drooniharrastajia huomiomaan ainakin nämä yleisohjeet:

Kunnioita toisen yksityisyyttä. Älä lennätä droonia toisen kodin / mökin päällä ja alueella häiritsevästi. Mikäli kuvaat tai katselet toista ihmistä hänen ollessaan yksityisessä paikassa, voit syyllistyä salakatseluun.

Kunnioita luontoa ja luonnon rauhaa, kun lennätät ja kuvaat droonilla, äläkä häiritse esimerkiksi lintuja ja niiden pesintää.

Säilytä näköyhteys drooniin koko ajan.

Muista, että droonista on löydettävä sen käyttäjän nimi ja yhteystiedot.

Tietoa löytyy runsaasti lisää esimerkiksi www.dro-neinfo.fi -sivustolla.

Hienoa olisi saada noita uusia kuvakulmia järvestämme myös suojeluyhdistyksellemme, tietenkin vain harrastuspohjalta ja lahjoituksena! Yhdistyksemme näkeekin kaiken luontoa havainnoivan toiminnan kannatettavana harrastuksena ja on mielellään yhteistyössä myös drooniharrastajien kanssa. ♦

Hannu Lumme

Hallitus

Heikki Halttunen	puheenjohtaja	heka.halttunen@gmail.com	(09) 537 176 050 554 6600
Rolf Oinonen	varapuheenjohtaja	rolf.oinonen@gmail.com	040 839 8528
Helena Olkinuora	sihteeri rahastonhoitaja	helsu1957@gmail.com	040 563 9839
Erkki Arvola	jäsen	erkki.arvola@jfp.fi	050 571 3617
Jouko Laitinen	jäsen	sukunimi.etunimi@gmail.com	050 596 7031
Maarit Leino	jäsen	maarit.leino02@gmail.com	045 662 8801
Keijo Liski	jäsen	keijo.liski@gmail.com	040 553 0003
Hannu Lumme	jäsen	hm.lumme@gmail.com	050 565 5550
Lea Siivola	jäsen	lea.siivola@outlook.com	(09) 464 337 040 510 7008

Enäjärven suojeluyhdistys ry:n kotisivut www.enajarvi.fi

KESÄTAPAAMINEN. Yhdistys järjestää kesä-tapaamisen Sipilän rannassa (Laidikkeentie 127, 25410 Suomensjärvi) 6.7.2019 klo 14–18 yhdistyksen jäsenille ja ystäville. Tarkempia tietoja tapahtumasta löytyy yhdistyksen kotisivuilta www.enajarvi.fi lähempänä ajankohtaa.

RANTAKALATAPAHTUMA. Rantakala-tapahtuma Enäjärvellä järjestetään myös tänä vuonna. Tapahtumapaikkana on Sammatin vene- rantaa Elämännokassa ja ajankohta syyskuun lopulla. Kotisivuilla www.enajarvi.fi on lisätietoa tapahtuman lähestyessä.

Jäsenmaksu vuodelta 2019

Yhdistyksen vuosikokous vahvisti 04.08.2018 jäsenmaksun perusmaksuysiköksi vuodeksi 2019 15 euroa. Jäsenmaksu on siten 15 euroa, perheenjäseniltä saman verran ja yhteisöjäsenmaksu 150 euroa vuodelta 2019.

Yhdistyksen tilinumero:

Länsi-Uudenmaan Säästöpankki FI46 4006 0010 0399 78

Tämä jäsenkirje on postitettu lähes 500 talouteen ja samalla viitenumerolla voi maksaa myös kaikkien perheen- jäsenten jäsenmaksut (jäsenmaksulomake alla). Ilmoita sihteerille mikäli yhteystietosi ovat muuttuneet.

Hallituksen päätöksen mukaan 2 vuotta jäsenmaksunsa maksamatta olevat jäsenet katsotaan eronneeksi yhdistyksestä.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI46 4006 0010 0399 78	BIC	
Saaja Mottagare	Enäjärven suojeluyhdistys ry Ihantolantie 380, 25410 Suomensjärvi	Yhdistyksen jäsenmaksu 2019	
TILISIIRTO. GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr	
		Eräpäivä Förfallodag	23.4.2019
		Euro	
Tilitä nro Från konto nr			

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.